

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-שלושה שאכלו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ולית הלכתא ככל הגי שמעתתא אלא כי הא דאמר רב נחמן:												■	◇	מת.	
קטן היודע למי מברכין - מזמנין עליו.	[רב נחמן]											■	◇	מת.	
אביי ורבא הוו יתבי קמיה דרבה	[אביי ורבא]											○	◇	מת.	
אמר להו רבה: למי מברכין?	[רבה]											○	◇	מת.	
אמרי ליה: לרחמנא.	[אביי ורבא]											○		מת.	
ורחמנא היכא יתיב?	[רבה]											○		מת.	
רבא אחוי לשמי טללא	[רבא]											○	◇	מת.	
אביי נפק לברא אחוי כלפי שמיא.	[אביי]											○	◇	מת.	
אמר להו רבה: תרוויכו רבנן הויתו.	[רבה]											○	◇	מת.	
היינו דאמרי אינשי: בוצין בוצין מקטפיה ידיע.												■	◇	מת.	
תשעה אכלו דגן ואחד אכל ירק - מצטרפין.	רבי יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:												■	◇	מת.
שמנה מהו? שבעה מהו?	רבי זירא, בעאי מיניה מרב יהודה:												^	מת.	
לא שניא.	אמר ליה: [רב יהודה]												!	מת.	
ששה ודאי לא מיבעיא לי.	[רבי זירא]												○	◇	מת.
שפיר עבדת דלא איבעיא לך, התם טעמא מאי - משום דאיכא רובא, הכא נמי - איכא רובא.	אמר ליה רבי ירמיה:												■	◇	מת.
רובא דמינכר בעינן.	ואיהו סבר: [רבי זירא]												■	◇	מת.
ינאי מלכא ומלכתא כריכו ריפתא בהדי הדדי, ומדקטל להו לרבנן - לא הוה ליה איניש לברוכי להו.													○	◇	מת.
אמר לה לדביתהו: מאן יהיב לן גברא דמברך לן?													○	מת.	
אמרה ליה: אשתבע לי דאי מייתינא לך גברא - דלא מצערת ליה.													○	מת.	
אשתבע לה.													○	מת.	
אייתיניה לשמעון בן שטח אחוה, אותביה בין ידיה לדידה.													○	◇	מת.
אמר ליה: חזית כמה יקרא עבדינא לך													○	מת.	
אמר ליה: לאו את קא מוקרת לי, אלא אורייתא היא דמוקרא לי, דכתיב (משלי ד') סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה.	[שמעון בן שטח]												○	◇	מת.
אמר לה: קא חזית דלא מקבל מרות													○	מת.	
יהבו ליה כסא לברוכי.													○	מת.	
אמר היכי אבריך - ברוך שאכל ינאי וחביריו משלו?	[שמעון בן שטח]												○	◇	מת.
שתייה להווא כסא.													○	מת.	
יהבו ליה כסא אחרינא ובריך.	[שמעון בן שטח]												○	◇	מת.
שמעון בן שטח דעבד - לגרמיה הוא דעבד	רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא:												■	◇	מת.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ♣ שאלה- question ! תירוץ- answer ♣ ראיה- proof
מקרא- key:	

ברכות- שלשה שאכלו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לעולם אינו מוציא את הרבים ידי חובתן עד שיאכל כזית דגן.	דהכי אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: וכדתניא, רבי שמעון בן גמליאל											◇	מת.
עלה והסיב עמהם, אפילו לא טבל עמהם אלא בציר, ולא אכל עמהם אלא גרוגרת אחת - מצטרף ׀													מת.
אצטרופי מצטרף, אבל להוציא את הרבים ידי חובתן - עד שיאכל כזית דגן.													מת.
אפילו לא טבל עמהם אלא בציר, ולא אכל עמהם אלא גרוגרת אחת - מצטרף, ולהוציא את הרבים ידי חובתם - אינו מוציא עד שיאכל כזית דגן.	איתמר נמי, אמר רב חנא בר יהודה משמיה דרבא:												מת.
הלכתא: אכל עליה יק ושתה כוס של יין - מצטרף, להוציא - אינו מוציא עד שיאכל כזית דגן.	רב חנא בר יהודה משמיה דרבא											◇	מת:
משה תקן לישראל ברכת הזון בשעה שירד להם מן, יהושע תקן להם ברכת הארץ בשעה שנכנסו לארץ, דוד ושלמה תקנו בונה ירושלים, דוד תקן על ישראל עמך ועל ירושלים עירך, ושלמה תקן על הבית הגדול והקדוש	רב נחמן:											◇	מת:
הטוב והמטיב ביבנה תקנהו כנגד הרוגי ביתר.												◇	מת:
אותו היום שניתנו הרוגי ביתר לקבורה תקנו ביבנה הטוב והמטיב, הטוב - שלא הסריחו, והמטיב - שניתנו לקבורה.	דאמר רב מתנא:											◇	מת:
סדר ברכת המזון כך היא: ברכה ראשונה - ברכת הזון, שניה - ברכת הארץ, שלישית - בונה ירושלים, רביעית - הטוב והמטיב, ובשבת - מתחיל בנחמה ומסיים בנחמה ואומר קדושת היום באמצע	תנו רבנן: [ת"ק]											◇	מת:
רצה לאומרה בנחמה - אומרה, בברכת הארץ - אומרה, בברכה שתקנו חכמים ביבנה - אומרה.	רבי אליעזר:											◇	מת:
אינו אומרה אלא בנחמה בלבד.	החכמים:												מת:
החכמים היינו תנא קמא												♣	מת:
איכא בינייהו דיעבד.												!	מת:
מנין לברכת המזון מן התורה? שנאמר: (דברים ח') ואכלת ושבעת וברכת - זו ברכת הזימון, את ה' אלהיך - זו ברכת הזון, על הארץ - זו ברכת הארץ, הטובה - זו בונה ירושלים, וכן הוא אומר: (דברים ג') הנה הטוב הזה והלבנון, אשר נתן לך - זו הטוב והמטיב. אין לי אלא לאחריו, לפניו מנין? אמרת קל וחומר, כשהוא שבע מברך - כשהוא רעב לא כל שכן?	תנו רבנן:											◇	מת:
אינו צריך, ואכלת ושבעת וברכת - זו ברכת הזון, אבל ברכת הזימון - (תהלים ל"ד) מגדלו לה' אתי נפקא, על הארץ - זו ברכת הארץ, הטובה - זו בונה ירושלים, וכן הוא אומר הנה הטוב הזה והלבנון, הטוב והמטיב - ביבנה תקנה. אין לי אלא לאחריו, לפניו מנין? תלמוד לומר: אשר נתן לך - משנתן לך.	רבי:											◇	מת:
אינו צריך, הרי הוא אומר (שמות כ"ג) וברך את לחמך ואת מימך, אל תקרי וברך אלא וברך, ואימתי קרוי לחם - קודם שיאכלנו.	רבי יצחק:											◇	מת:
אינו צריך, הרי הוא אומר: (שמואל א' ט') כבאכם העיר כן תמצאון אותו בטרם יעלה הבמתה לאכול כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הובח אחרי כן יאכלו הקראים.	רבי נתן:											◇	מת:
וכל כך למה?												♣	מת:
לפי שהנשים דברניות הן.												!	מת:
כדי להסתכל ביפיו של שאול, דכתיב: (שמואל א' ט') משכמו ומעלה גבה מכל העם.	שמואל:											!	מת:
לפי שאין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא.	רבי יוחנן:											!	מת:
ואין לי אלא ברכת המזון, ברכת התורה מנין? קל וחומר, על חיי שעה מברך - על חיי עולם הבא לא כל שכן?	[רבי ישמעאל]											◇	מת:
אינו צריך, הרי הוא אומר: (דברים ח') על הארץ הטובה אשר נתן לך, ולהלן הוא אומר: (שמות כ"ד) ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה וגו'.	רבי חייא בר נחמני תלמידו של רבי ישמעאל אומר משום רבי											◇	מת:
מנין שכשם שמברך על הטובה כך מברך על הרעה? תלמוד לומר: אשר נתן לך ה' אלהיך - דייגך, בכל דין שדגך, בין מדה טובה ובין מדה פורענות.	רבי מאיר:											◇	מת:
אינו צריך, הרי הוא אומר: טובה הטובה, טובה - זו תורה וכן הוא אומר: (משלי ד') כי לקח טוב נתתי לכם, הטובה - זו בנין ירושלים וכן הוא אומר הנה הטוב הזה והלבנון.	רבי יהודה בן בתירה:											◇	מת:
כל שלא אמר ארץ חמדה טובה ורחבה, בברכת הארץ ומלכות בית דוד בבונה ירושלים - לא יצא ידי חובתו	תניא, רבי אליעזר:											◇	מת:
צריך שיזכור בה ברית.	נחום הזקן:											◇	מת:

disputants-חולקים ♦ ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-קודמת O story-מעשה	statement-מימרא ■ ; challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ברכות-שלשה שאכלו	מימרא													
צריך שיזכור בה תורה.	רבי יוסי:										■	■	◊	מת:
צריך שיקדים ברית לתורה, שזו נתנה בשלש בריתות וזו נתנה בשלש עשרה בריתות.	פלימו:										■	■	◊	מת: